

• *Alsof we in een tijdmachine zijn gestapt...*

FOTO'S CAMILLE SCHELSTRAETE

Stomend naar de stilte

Door Yolanda Sjoukes

'Het rijden met de stoomtram is leuk, maar het stoken is de echte sport', zegt Marcel Dekker, een van de 160 vrijwilligers van de Stoomtrein Goes-Borsele. Het retourritje Goes-Hoedekenskerke vreet ongeveer 600 kilo kolen.

Het is ook een sport om aan die kolen te komen. „We halen ze overal vandaan“, zegt Marcel. „Uit Zuid-Amerika, Polen, uit Frankrijk...“

Maar wacht eens. We horen een fluit. Op naar de stoomtrein die eerst stoomtram heette. Tram of Trein... Ach. Het is oud, het rijdt op stoom en over rails. Wie gaat er dan nog over namen zeuren? Wij niet. Wij gaan er lekker voor zitten en vertrekken met horten en stoten in een stalen bonk historie van Goes naar Hoedekenskerke, over een lijntje dat dateert uit de jaren twintig van de vorige eeuw.

Eerst nog even langs het lelijke bedrijventerrein in Goes, maar als we dat eenmaal gepas-

seerd zijn... We tjoeken langs kleine weggetjes zonder auto's en zien op de topsnelheid van dertig kilometer per uur uit ons raampje fruitboomgaarden. De snelheid is precies laag genoeg om het soort fruit te kunnen raden. Hé, daar rijdt een huifkar. Even verderop staat een geit naast een veld met tarwe. „Het lijkt wel of we in de tijdmachine zijn gestapt“, zegt mijn achtjarige reisgenoot. Zo voelt het precies.

Dat verhaal over het stoken hebben we goed in ons opgenomen. Dus nemen we plaats in de derde klas reiscoupé met onmenselijk harde houten banken. Maar wat een mooi uitzicht hebben we hier op de mannen in de stoomlocomotief. Op de statige machinist, in mooi net overhemd. En op de jongen die de kolen er in gooit. Hoe langer we rijden, hoe zwarter hij wordt. „He mam, dat gaat helemaal niet met een schep. Hij doet het gewoon met zijn handen.“

We kunnen uitstappen in Kwadendamme en daar een tochtje met de huifkar maken naar vlindertuin De Berkenhof. Dat schijnt erg leuk te zijn. Maar wij laten ons niet uit de

stoomtrein zetten. Wij gaan mee tot het bittere eind. Tot aan Hoedekenskerke. Daar hebben we een uur om het dorpje in te lopen en zien we hoe de stoomlocomotief weer met water wordt gevuld en hoe hij naar de andere kant van de stoomtreinstellen verhuist.

Wat ligt het stille Hoedekenskerke idyllisch te soezen in de zomerzon. Mijn reisgenoot is een echt stadskind en kijkt zijn ogen uit. „Wow, wat is het hier stil. Ik heb nog nooit zo'n stilte gehoord“, zegt hij verbaasd. Dat er zoveel vogels door de paar straten vliegen, valt hem op. Dan hebben we het nog niet over het Wienkeltje van Wullempje, waar je snoepjes per stuk kunt kopen. Snoeppapier.

Brokken druivensuiker en zoethout. Precies zoals in de tijd van Wullempje, zijn tante en zijn oma die een groot deel van de vorige eeuw het winkeltje runden.

Natuurlijk stappen we ook binnen bij het speciaal voor de stoomtreintoeristen neergezette spoor- en landschapsparkje De Fluimweide. Kleine kinderen worden rond gere-

den in een minitrein, de groteren vergapen zich aan de modeltreinbanen binnen. Daar is een demonstratie van klompenmakerij Traas. Denk niet dat die wat klompjes uitgebittelen voor drie toeristen. „We maken vijftigduizend klompen per jaar“, zegt de klompenmaker. Hij doet het met nostalgische machines, maar er is ook nog een werkplaats waar je kunt zien hoe het vroeger met de hand ging. Klompen kopen? Dat kan.

Op de terugweg genieten we nog even van het mooie Zeeuwse landschap. Daarna eten we op het museumterrein van de Stoomtrein Goes-Borsele, in de prachtig gerestaureerde Goederenloods. Er is lekker eten, lieve bediening en ook nog leuk speelgoed voor de kinderen. Onze dag, kan niet meer stuk.

- De Stoomtrein Goes-Borsele (Hoedekenskerke ligt in de gemeente Borsele) en in augustus elke dag twee maal, behalve op zaterdag. De complete dienstregeling is op de website te vinden. Meer info: www.destoomtrein.nl of bellen met 0113 270705